

jeg imidlertid mindre Bægt paa, hvorimod det, jeg først omtalte, er af stor Vigtighed; thi vil man sige, at en politisk Grundsætning er reddet, uagtet den har tabt sin practiske Betydning, saa kommer man let derved ind paa et Spil med Ord, og paa at opstille kunstige Udveite for tilsyneladende at redde en Grundsætning, som man dog i Virkeligheden vil slaae ihjel. Jeg giver iøvrigt ikke dette Anvendelse paa det specielt foreliggende Tilfælde, men har kun villet udtale det som en almindelig Bemærkning, fordi Ord, sagte af et saa indflydelsesrigt af Thingets Medlemmer, let ved en anden Leilighed kunde drages til Minde og gives en Anvendelse, som det ærede Medlem selv maatte være den Første til at erklære at være i højeste Grad forkeert.

Lehmann: Jeg maa dog derved bemærke, at der foreligger ingensomhelst statistiske Data, hvorefter man kunde beregne den Indflydelse, det vilde have at opretholde den vistnok meget vigtige Grundsætning, at kun de bør medvirke til det communale Valg, som svare Bidrag til Communen. Der er vel anført nogle Suppositioner i saa Henseende, og navnlig har den nuværende Indenrigsminister anført Noget, som imidlertid efter min Mening er aabenbart urigtigt; thi det kan umulig betragtes saaledes, at Alle paa Derne svare Tiende, naar der af en fælles Fangst forlods afgaaer noget til Fattigvæsenet, før den senere Fordeling, der iøvrigt skeer efter faste Regler og ikke efter, hvad Enhver har fanget, finder Sted. Det kan paa ingen Maade siges, at Enhver ved denne forlods Udtagen af Fangsten, som Alle paa Derne senere have Ret til at faae deres Anpart af, har bidraget en aligqvot Deel til Tienden. Jeg skal iøvrigt, forsaavidt man har sammenstillet dette Valg med Valgene til Folkethinget, gjøre opmærksom paa, at der allerede i det blotte Factum, at være Medlem af det danske Statsraad, ligger en ikke ringe Skat, i hvilken Henseende jeg blot skal nævne Barnepligten og alle de indirecte Skatter, men dette finder paa ingen Maade Anvendelse paa Færverne. Det maa desuden erindres, at den væsentligste Beskatning paa Færverne skeer igiennem det ulyksalige Handelsmonopol, som desto værre endnu bestaaer, men

som jeg haaber snart vil falde bort. Derigjennem svarer Enhver Skat, nemlig af alle de Livsforødenheder, som han maa erhverve igiennem Handelen. Hovedsagen er paa ingen Maade, om man i den Henseende kan sætte nogen høj Grændse, aldensund den hele Skatfordeling og Skattebælast er af den Natur, at man ikke kan paavise nogen som helst bestemt Grændse, som har noget Solidt at betyde, og allermindst kan man holde paa den Grændse, som Regjeringsudkastet sætter; thi det er allerede oplyst — og det vil altsaa for den ærede sidste Taler, der lægger saa stor Bægt paa de practiske Resultater, være en Grund til at stemme mod Udkastets Bestemmelse i saa Henseende —, at det practiske Resultat er, at det, der virkelig ydes i Skat, er overmaade ringe, og ikke højere end det, vi her sætte. Nu fuldkommen vilkaarligt at udtage en vis Art af Skat og angive den som den eneste lykkelige gjørende, der skal give Ret til at være Bælger, det anseer jeg for en Feil. Det er den selsamme Feil, som fandtes ved Provindstalskænderinstitutionen, hvorved det at være Bælger knyttedes til et juridisk Begreb, saa at den kunde være Bælger, der nominelt eiede Huset, skjøndt han maaffee i Virkeligheden ikke besad det Mindste deraf, medens Leteren, der maaffee som Panthaver besad det hele Huus, var udelukket. Det er denne vilkaarlige Udelukken af en vis Skatteart, som Udvalget har fundet urigtig. Det, hvorom der egentlig er Spørgsmaal, er imidlertid, om, Alt i Alt, Udvalgets eller Udkastets hele System er det meest conservative. Jeg troer nu, at Udvalgets ikke blot er det rigtigste, men ogsaa det mest conservative, idet det indeholder Garanti for, at en Deel af dem, der komme til at sidde i Raugthinget, ere virkelig formuende Mænd efter færøisk Regning, og mere formuende, end de virkelig ere, kunne vi her ved vort Botum dog ikke gjøre dem. Bort Forslag indeholder altsaa en Garanti for, at virkelig formuende færøiske Mænd faae Sæde i Raugthinget, hvormod et saadant ikke indeholdes i den Valgbarheds census, der er foreslaaet af Regjeringen, og som ikke vilde kunne gjenføres uden at gjøre Valgretten illusorisk; thi det er virkelig Valgrets og Valgbarheds Betingelser, som have